

“Hody, hody, doprovody”

Téma je zaměřeno na: rozvoj komunikačních schopností a řečových dovedností, rozvoj slovní zásoby, rozvoj jemné motoriky, rozvoj smyslů a vnímání, zrakového vnímání, tvořivosti a fantazie, rozvoj prostorové orientace, grafomotoriky, předmatematické představy.

1. Velikonocní cukroví:

Suroviny

300 g hladké mouky Babiččina volba na křehké pečivo

200 g studeného másla na kostky

100 g moučkového cukru

2 žloutky 2 lžičky vanilkového extraktu

1/2 lžičky prášku do pečiva

špetka soli

Na polevu:

3 bílky

400 g moučkového cukru

1 lžička citronové šťávy

gelové potravinářské barvy

https://www.youtube.com/watch?v=QaiYq8Jbk3E&feature=emb_title

video recept

<https://recepty.cuketka.cz/velikonocni-susenky-s-polevou/>: **celý postup zde.**

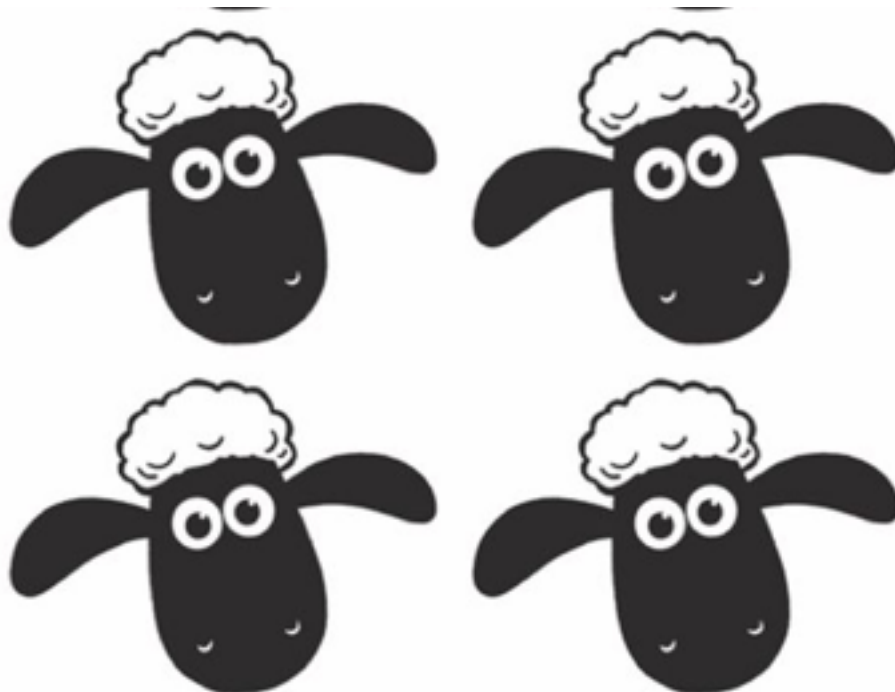

2. Tvoření:

pomůcky: popcorn nebo křupky, sáček, černý a bílý papír, provázek.

Šablona na obličej ovečky, lze vytisknout a jen nalepit.

3. Zvyky a tradice.

Škaredá středa: uklízíme s úsměvem na rtech

Škaredá středa připomíná Jidášovu zradu, tedy škaredý skutek. Říká se jí také Sazometná či Smetná, protože právě ve středu před Velikonocemi se po zimě vymetaly saze z komína. Doma bychom si měli důkladně uklidit a vysmýčít všechny kouty, abychom tak vyhnaly zlo nejen ze svého domova, ale ze i života. A aby to zafungovalo, musíme se při gruntování pořád usmívat a v žádné případě se neškaredit. Podle jedné z lidových pověr nám by totiž zakaboněná tvář zůstala celý rok, minimálně bychom se mračili každou středu v roce.

Zelený čtvrtek: nehádáme se a jíme jidáše

Na Zelený čtvrtek odlétají zvony do Říma, a proto se až do sobotního večera, kdy se zase vracejí, místo nich používají třikrát denně řehtačky. To je kravál.

- Čtvrtek je dnem odpouštění, klidu a míru. Určitě bychom se měli ovládat a s nikým se nehádat, také si nesmíme nic (hlavně hotovost) půjčovat – za odměnu se nám budou obloukem vyhýbat spory a sváry a i peníze si k nám najdou cestu, tedy když se o to aspoň trochu sami přičiníme.
- Neměli bychom zapomenout na jidášky jako připomínku na Jidáše, který zradil Krista. Kdo na Zelený čtvrtek sní jidáše potřeného medem, bude celý rok v pohodě a fit.
- Další podmínkou pevného zdraví jsou čerstvé zelené pokrmy, jako jsou špenát, kopřivy, hrášek, zelí atd.
- Kdo má zahradu, měl by zasít hrách, ředkvičky a další zeleninu, protože vše, co se v tento den vyseje, dobře prospívá.
- A když před východem slunce zatřeseme ovocnými stromy, budeme mít bohatou úrodu.

Velký pátek: magický den hledání a nalézání

Na Velký pátek si křesťané připomínají ukřižování Ježíše Krista. Tenhle den má v sobě mnoho tajuplného a magického. Nesmíme se ani dotknout masa, nesmíme prát prádlo a jakkoli hýbat s půdou, tedy se musíme vyhnout jakéhokoli zahradničení.

Ted' si shrňme, co naopak dělat máme: brzy ráno, ještě před rozbřeskem, ve svém vlastním zájmu vyběhneme k nejbližšímu potoku nebo řece (musí to být voda tekoucí, tak snad bude stačit i z vodovodu) a omýt se, protože jen tak máme šanci, že zůstaneme celý rok zdraví. A voda z pramenů se prý ráno mění na víno, což možná stojí za vyzkoušení...

Na Velký pátek se také na několik hodin otvírají poklady ve skalách a sklepeních. Pokud bychom se ale nechali zlatem a drahým kamením natolik okouzlit, že zapomeneme na čas, tak se skála zavře a my tam na rok zůstaneme zavření. Tak pozor! Jedna z jiných pověr tvrdí, že na Velký pátek najdeme něco nám vzácného, co jsme v minulém roce ztratili nebo založili.

Bílá sobota: konec půstu a střídmosti

Poslední den dlouhotrvajícího půstu a střídmosti. Bílá je barva roucha, ve kterém se lidé pohřbívali. Na Bílou sobotu se kdysi bílilo a uklízelo, aby byla chalupa jako klícka.

Připravovaly se sváteční pokrmy, pekly se mazance a beránci, pletly se pomlázky a zdobily

kraslice, což se dělá i dnes. Děvčata, která trápí pihy a nečistá plet', by si měla omýt obličej svěží ranní rosou, prý to pomáhá. Potom honem ještě před východem slunce vymést novým koštětem všechny místnosti, aby se v nich nedržel hmyz, myši a další havěť.

Neděle – Boží hod velikonoční je ve znamení radosti

V noci ze soboty na neděli vstal Ježíš z mrtvých, přichází Boží hod velikonoční, nastává čas radosti, pohody a hodování. Na Boží hod se v kostele světily tradiční velikonoční pokrmy (mazance, vajíčka, chléb, beránci). A kdo v neděli ochutná posvěceného velikonočního beránka, najde podle pověry ztracenou cestu, což si můžeme vykládat, jak chceme. Neděle je ve znamení hostin v kruhu rodiny a přátel, chodí se po návštěvách, hoduje se a všichni jsou veselí.

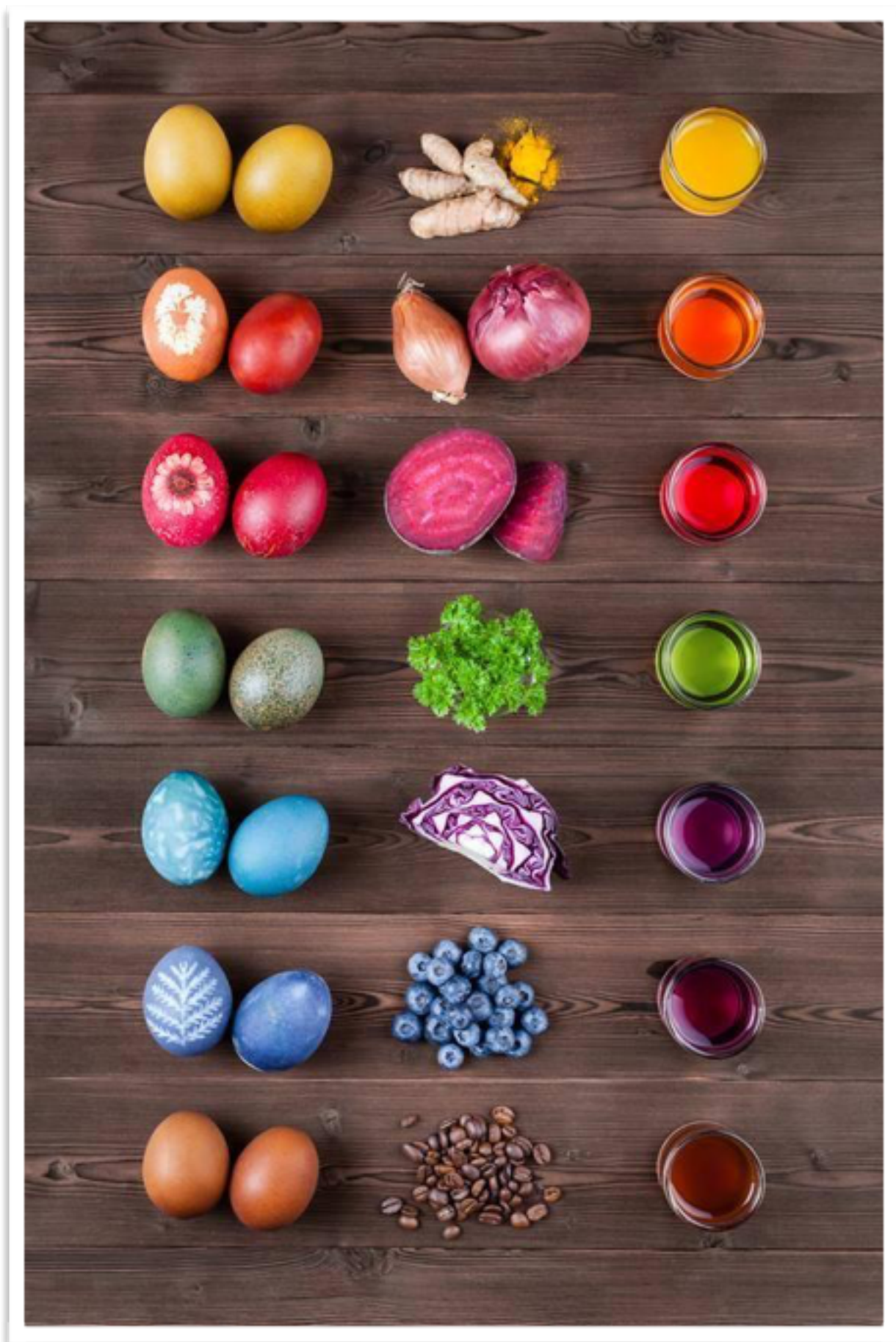
Velikonoční pondělí: omlazující pomlázka

Velikonoce končí starým pohanským zvykem šlehání pomlázkou. Žena nebo dívka má být jemně pošlehána čerstvými, neloupanými, ještě neolistěnými proutky vrby. Vdaným ženám má zajistit plodnost a energii, svodným děvčatům svěžest, krásu a zdraví. Ženy a dívky se za omlazující pošlehání pomlázkou odměňují kraslicemi. Součástí koledování může být polévání vodou, někde mládenci polévají ženy, jinde ženy muže. Pěkným velikonočním zvykem je objímání stromů v sadě nebo v lese, aby na nás přešla jejich síla.

*„Kutálej se, vajíčko, kutálej,
co patří k Velikonocům, povídej.“*

4. Přírodní barvení vajíček.

Velikonoce letos strávíme trošku odlišně, ale i tak si je můžeme užít. Připomenout si různé zvyky, vyzdobit si domácnosti a společně tvořit.

V následujícím videu se můžete s dětmi podívat, jak to zvládli u Hurvínka:

5. Pohádka:

<https://youtu.be/-aqvZSfKZ6o>

V nůši malý zajíček
nesl kopu vajíček
potkala ho včela,
jedno po něm chtěla.

Dávala mu za to
pampeliščí zlato
přidávala hned
jabloňový med.
Zajíci se zdálo
tohle všechno málo,
vajíčka si vzal,
a šel zase dál.

6. Básničky

Chlapci:

Náruč proutků z vrby mám,
pomlázku z nich udělám.
Ještě navrch mašli pěknou,
holky, ty se musí leknout!

Děvčata:

Vajíčka jsem připravila,
barvami je ozdobila.
Jen at' kluci přijdou ráno,
pro strach já mám uděláno.

Básnička s kreslením

Dítě a jeho tělo-podoblast-jemná motorika, koordinace oka a ruky.

Konkretizované výstupy- rozvíjet vizuomotorickou koordinaci ve spojení s řečí.

Udělám si kapičku,
na ni malou hlavičku.
Pod kapičku hrabičky,
malé hbité nožičky.
Na hlavičku očko dám,
také zobák udělám.
A pak je tu zakrátko,
malé žluté kuřátko.

7. Pohádka

Jak mluví zvířátka

Dítě a jeho psychika – poznávací schopnosti a funkce, představivost, fantazie, myšlenkové operace. Podoblast – pozornost, soustředění, paměť.

Konkretizované výstupy – soustředěně poslouchat pohádku.

.....

To, co já vám dneska povím, bude krátká pohádka a my se v ní naučíme, jakpak mluví zvířátka. Byl vám jednou jeden statek, plný rodin od zvířátek. Byli tu pejskové, kočky, slepice, ovce, krávy, dokonce i prasátka, a teď když to všechno víte, začne naše pohádka.

Pejsek Bobík u boudy stál, štěňátka svá k sobě zval. A jak na ně zavolal? No přece ... (zaštěkal). Kousek opodál Micka na sluníčku spala a pak, když se probudila, na koťátka zavolala. A jak na ně zavolala? No přece ... (zamňoukala). V chlívků zase prasátko pořád by se cpalo, když na chvíli přestalo, na selátka volalo. A jak na ně zavolalo? Přece pěkně ... (zachrochtalo). Ovečka za humny travičku spásala, a když se dost napásla, na jehňátka volala. Jenže byla daleko, a tak trochu ječela. A jak? Přece ... (bečela). Zrovinka okolo slepice běžela, najednou se zastaví, svoje děti vidí stěží. Jen plakat je slyšela. A jak na ni její děti volaly? No přece ... (kdákaly – kvokaly). Ještě v maštali kráva stála. A telátko v koutě? Teprv stát se učí. A co přitom povídá? Inu, prostě ... (bučí).

Jazykové hříčky

Dítě a jeho psychika- jazyk a řeč. Podoblast- výslovnost, gramatická správnost řeči, porozumění, dorozumívání, vyjadřování.

Konkretizované výstupy- správně vyslovovat hlásky.

Nazlobená husa syčí- SSSSSSSSSS.

Včela bzučí- BZZZZZZZ.

Na kočičku voláme- ČIČIČI.

